

The LED Weekly

published for Vo-Vi fellow practitioners by VoViLED

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

Vol. 6, No. 4 July 7, 1996

voviled@ix.netcom.com

Ban Biên Tập: Hoàng Vinh, Vũ Khiêm, Kiều Hoà, Vân Anh, Minh Bảo, Trọng Trí, Minh Sơn, Hữu Lâm và Văn Hoa.

Lời Mở Đầu

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiến ta đi tu tiến chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tâu
Chon tâm thức giác nhiệm mầu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chon tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

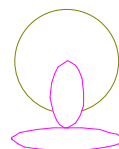
Thư ngỏ

SIÊU GIÁC

Siêu giác thâm tâm lại nhớ Trời
Tham thiền nhập định khắp nơi nơi
Trời cao quy định tâm thiền giác
Giải thoát buồn phiền tự thành thời.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng - Vũ Kiên
ngày 27 tháng 6 năm 1996

Đề nghị cách sinh hoạt qua Mục Bé Tám tại thiền đường địa phương:

Đề khuyến khích các bạn đạo cùng tham gia học hỏi Mục Bé Tám trong các buổi họp tại thiền đường, Ban Biên Tập của LED Weekly xin đề nghị cách sinh hoạt như sau:

- 1) - Chọn hai người trưởng toán, nên chọn người thích sinh hoạt, bàn luận.
- 2) - Người trưởng toán đặt câu hỏi cho các bạn đạo.
- 3) - Bạn đạo thay phiên nhau trả lời tùy theo ý của từng người.
- 4) - Người trưởng toán đọc câu trả lời của Bé Tám.

- 5) - Bạn đạo cùng nhau tham khảo câu trả lời.
- 6) - Có chỗ nào chưa hiểu rõ thì đặt câu hỏi gởi về cho Bé Tám.

Chúc các bạn sinh hoạt vui! Có ý kiến đóng góp xin cứ gởi về cho Ban Biên Tập.

Địa chỉ: VôViLED Co.
P.O Box 71071,
Sunnyvale, CA. 94086 USA
Email: voviled@ix.netcom.com

Mục Bé Tám từ 11-5-96 đến 17-5-96

Copyright (C) 1995 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. *Người tu thiền bụng lớn tâm hẹp thì sao?*
2. *Ma quỷ lộng hành thì phải làm sao?*
3. *Thiện hơn là sao?*
4. *Loại người nào mới là loại người trung tín?*
5. *Quy về một mối là sao?*
6. *Tự xưng là tu đắc lại còn than vãn và trách móc tại sao?*
7. *Tu là tự giảm bớt tất cả sở phí ngoại thân, tại sao còn đòi hỏi tiền bạc là sao?*

Ngày 11 tháng 5 năm 1996

Hỏi: *Người tu thiền bụng lớn tâm hẹp thì sao?*

Đáp: Thưa người tu thiền bụng lớn tâm hẹp là người ăn uống mất trật tự. Tâm hẹp lúc nào cũng muốn hơn người khác mà không có đường lối rõ rệt, nói nhiều trước sau không đồng nhứt, cuối cùng chỉ tạo khổ nạn cho chính mình mà thôi.

Kệ:

Bất chấp tham lam chuyển tiến sai
Vía hồn bản loạn lăm đề tài
Không sao đồng nhứt tâm không tiến
Mê ngủ mê ăn tìm đập sai.

Ngày 12 tháng 5 năm 1996

Hỏi: *Ma quỷ lộng hành thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa ma quỷ lộng hành thì phải thanh tịnh thì mới khai trừ nó được. Từ trong cơ thể cho đến bên ngoài, tự xưng tài ba lỗi lạc là ma quỷ chứ không phải người hiền.

Kệ:

Hoành hành khắp xứ hại nhiều miền
Trí tuệ không minh chẳng sống yên

Duyên đạo không thành thành phá đạo
Bình tâm nhận thức kẻ hành điên.

Ngày 13 tháng 5 năm 1996

Hỏi: *Thiện hơn là sao?*

Đáp: Thưa thiện hơn là người thức giác bằng lòng trở về với nguyên lý tu học của Trời Đất, thuận thiên mà hành sự thì mới được đồng nhứt thăng hoa tiến hóa, cứu mình và ảnh hưởng những người kế tiếp.

Kệ:

Khai thông trí tuệ khắp nơi nơi
Tự thức tâm tu tự tưởng Trời
Quy một thanh bình tâm thức giác
Về không thanh nhẹ tiến thông rời.

Ngày 14 tháng 5 năm 1996

Hỏi: *Loại người nào mới là loại người trung tín?*

Đáp: Thưa loại người chịu tu và tự thức mới gọi là loại người trung tín. Ngược lại là loại người bất trung và bất tín, thiếu trí chỉ biết phá hoại và không biết xây dựng.

Kệ:

Không thương mình tự hại mà thôi
Thiếu trí không thông tự tạo tội
Đi đứng không còn nghiêm chỉnh nữa
Nói đường, làm ngã khó thành ngôi.

Ngày 15 tháng 5 năm 1996

Hỏi: Quy về một mối là sao?

Đáp: Thừa quy về một mối, vốn phần hồn từ nơi thanh nhẹ giáng lâm nhập xác làm người, cuối cùng xác phải hoàn lại lòng đất, còn hồn phải ra đi tùy theo luật nhân quả, hướng không mà hành sự.

Kệ:

Vui chơi một kiếp tự vui sâu
Kham khổ nuôi thân rõ nhiệm màu
Tĩnh đẹp trong lòng không đạt đích
Thực thi chánh pháp rõ chiều sâu.

Ngày 16 tháng 5 năm 1996

Hỏi: Tự xưng là tu đắc lại còn than vãn và trách móc tại sao?

Đáp: Thừa tự xưng là chứng đắc mà còn than vãn và trách móc là thức hòa đồng chưa thực sự mở và hòa khí với các giới. Nếu hòa với các giới mới

chứng minh được sự thanh tịnh của chính mình, việc làm của người chứng đắc khác hẳn với những người chưa hiểu đạo. Người chưa hiểu đạo có quyền phê phán bất cứ lúc nào. Ngược lại người tu chứng đắc chỉ dẫn thân hỗ trợ cho mọi tâm linh được tiến hóa.

Kệ:

Về nơi thanh tịnh thật thà tiến
Cứu khổ an vui giải nỗi phiền
Ý chí không còn giao động sợ
Dang tay cứu độ chẳng lo phiền.

Ngày 17 tháng 5 năm 1996

Hỏi: Tu là tự giảm bớt tất cả sở phí ngoại thân, tại sao còn đòi hỏi tiền bạc là sao?

Đáp: Thừa thật sự tu, thì được giảm mọi lệ phí ở bên ngoài, và đổi chiều hướng hưởng thụ và giải tỏa uất khí bên trong. Nguyên khí của Trời rất lớn rộng, chẳng tốn hao gì.

Kệ:

Chẳng còn mê loạn chẳng sân si
Cảm thức bình tâm uyển chuyển tùy
Duyên đạo duyên đời tu tự tiến
Chẳng còn ước vọng chẳng còn suy.

Triết Lý Tâm Linh Tiến Hoá Tu Học

Copyright (C) 1996 by Luong Si Hang & VoViLED. All rights reserved

Mục Triết Lý Tâm Linh Tiến Hoá Tu Học nhằm phổ biến đến bạn đọc các lời giảng dạy của Thầy Lương Sĩ Hằng. Các lời giảng được trích ra từ hơn 1000 cuốn băng cassettes do Thầy thuyết giảng trong quá trình hoằng pháp từ 40 năm qua. Việc ghi chép từ các cassettes được thực hiện bởi Nhóm Chép Băng thuộc Ban Lưu Trữ Tài Liệu của VôViLED. Xin mời các bạn cùng nghiên cứu và nghiền ngẫm những lời chân lý dẫn tiến tâm linh.

Sống Chung Hoà Bình

Thầy giảng vào ngày 1 tháng 7 năm 1996 tại Atlantic City, dành cho các Khoá Sống Chung trong năm 1996.

Kiều Hoà ghi

Thưa các bạn,

Duyên lành đến, hôm nay chúng ta lại có cơ hội chung sống hoà bình, huynh đệ tỷ muội của chúng ta đã và đang thực hành phương pháp Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, tự tu tự tiến khai triển tâm linh, gạt bỏ tất cả những sự mê tín dị đoan thực hành cho đến đích, dừng mãi

thanh lọc với chính mình từ điểm trước cho đến điểm thanh tự hành tự tiến không còn sự ỷ lại nữa. Nhân loại ở quả địa cầu đang bị mê loạn vì yếu, tu theo Chúa ỷ lại Chúa, tu theo Phật ỷ lại Phật. Mà quên mình, chính mình có gốc Phật Tâm rõ ràng, chúng ta có cội thanh nhẹ, có cội ô trược nằm hẳn trong Tiểu Thiên Địa và khối óc này, chúng ta có nội khoa tâm lý mà vì sai lầm hướng ngoại làm mất cội thanh tịnh và nội khoa tâm lý không được quân bình. Cho nên chúng ta sanh ra ỷ lại và nhờ đỡ. Nhân dịp chung sống Hoà Bình các bạn sẽ thấy rõ chính mình, dụng sự sáng suốt của chính mình để phục vụ trí tâm cùng thể xác của chúng ta để tiến hoá, nâng cao luồng điện của chúng ta

hướng về thanh giới mà đi không còn sự trì trệ. Đêm đêm các bạn cùng chung thực hành giờ Tí thông khai, mượn nguyên điển của Trời Đất chúng ta hành triển đi lên và không có dự dự nữa. Chính ta là người tu tức là tự cứu nhiên hậu mới ảnh hưởng người kế tiếp được. Không phải cầu xin mà được cái gì, thực hành đi đến thì tự nhiên chúng ta sẽ có tất cả. Mọi người đau khổ, tại sao? Tại vì không biết lấy mình, cho nên nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật của Vô Vi là cho các bạn hiểu lấy chính mình:

Nam thật phương Nam lửa Bính Đinh
Mô chỉ rõ vật vô hình
A Nhâm Quý gồm thâm nơi thận
Di giữ bền ba báu linh Tinh Khí Thần
Đà ấy sắc vàng bao trùm khắp cả
Phật hay thanh tịnh ở nơi mình

Thì chúng ta mới cảm thấy rằng đường lối của chúng ta đi trong nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật, để tự về với chính mình và hiểu lấy mình. Tu để hiểu mình, chứ tu không phải là để tiên tri hiểu người khác rồi đem động loạn vào khối óc phát triển dâm tánh của chính mình, điều đó không phải đường lối của Vô Vi. Chúng ta cứ dăm dăm chăm chỉ lo tu, giải tiền tâm thức chứ không có ôm chấp bất cứ một việc gì. Các bạn đã có đường lối tu học thì phải giữ đường lối khứ trước lưu thanh của chính mình, thì bất cứ đạo nào cũng không có thể xâm chiếm trong óc của chúng ta được. Chúng ta giải ra chúng ta mới đạt được hoà bình, mà chúng ta ôm chúng ta chỉ rước động và mất hoà bình. Cho nên, ngày hôm nay các bạn nghĩ về con đường tiến hoá, không kể tiền bạc công của của các bạn. Các bạn thức tâm thực hành là các bạn thật sự đóng góp cho tương lai những người kế tiếp mà được hiểu đến bạn. Biết đến bạn họ mới có cơ hội chung hành với bạn và nhân loại cùng chung tiến trong một ý thức rõ rệt: trong thực hành. Chúng ta thời gian ngắn và gọn, ba đêm hay là bốn đêm hay là năm đêm đi nữa cũng là ngắn gọn nhưng mà chúng ta đã tự hiểu chiều sâu của chính mình quá nhiều, có hành mới có hiểu. Các bạn có thanh tịnh, thì thanh tịnh mới làm việc cho các bạn. Nếu các bạn thiếu thanh tịnh thì thanh tịnh sẽ xa lánh các bạn không có vào và dẫn tiến các bạn được. Mỗi mỗi ở đời này, khó khổ động loạn, cuối cùng chỉ có thanh tịnh giải quyết cho

các bạn thôi. Cho nên, đường đi của các bạn hướng tâm về thanh tịnh, hướng tâm về đại bi tức là sẽ đem tới duyên lành tận độ, tâm thân phát triển tới vô cùng và không lệ thuộc bất cứ ai. Chúng ta từ tam thập tam thiên giáng lâm xuống thế gian, ngày nay chúng ta biết rằng chúng ta không phải là người ở thế gian chỉ mượn xác tạm mà hành đạo, tiến hoá về quỹ đạo của tâm thức để phát triển tới vô cùng mà thôi. Càng tu càng thanh nhẹ, càng thanh nhẹ tâm thức càng xán lạn vui tươi chúng ta mới hiểu được Phật là gì ? Phật là sự thanh nhẹ vô cùng ! Thượng Đế là gì? Đại Bi tận độ quần sanh! Chúng ta phải thực hành tới trình độ Phật mới cảm thức được Thượng Đế, lớn rộng vô cùng, thanh nhẹ vô cùng dẫn độ mọi trình độ tại mặt đất, chứ không phải riêng rẽ cho một nhóm người tu và một nhóm người không tu không được độ. Tất cả đều tùy duyên trợ hành và phát triển tâm thức của chính mọi hành giả trên mặt đất, sau lúc động chạm khổ cực, thức tâm mới nhận thức được đại bi tận độ quần sanh rõ ràng. Các bạn thấy bông hoa đua nở tùy mùa phát triển, màu nào sắc nấy rất rõ rệt, do ai đã làm? Thế gian không chế được, chỉ lượm lặt các đồ cũ của Trời đã ân ban trong tự nhiên và hồn nhiên rồi pha, rồi biến dạng nó. Cũng nhờ cái gốc của nơi đâu? Gốc của Trời Đất đã hình thành, chúng ta là người lượm lặt gốc của Trời Đất để tự thức và cảm thức chiều sâu của tâm đạo, của mọi hành giả tại mặt đất, mọi linh căn, rất rõ ràng. Tu để tiến, tu để hiểu chứ không phải tu để lùi và tu để chấp, chúng ta tu để tiến và hiểu ! Khi các bạn hiểu được luồng điển là chánh tức là các bạn sẽ dần thân bất cứ hoàn cảnh nào, hoàn cảnh nào các bạn cũng cứu rỗi và tự độ. Khi các bạn tiến về điển giới các bạn đâu còn lo âu và đau khổ nữa, muốn lo cũng không biết lo cái gì, muốn khổ cũng không biết khổ cái gì. Cần sự thanh nhẹ và sáng suốt của chúng ta càng ngày càng phát triển thì pháp lực của các bạn càng ngày càng mạnh, mạnh trong thanh tịnh, sáng suốt trong tận độ, thì nghiệp lực của các bạn từ từ sẽ tan biến. Ánh sáng đến, bóng tối sẽ dập tắt, thì tâm thức của chúng ta lúc nào cũng an vui, chúng ta mới thấy đó là ai! Chính Phật, ta là Phật. Chịu tháo gỡ, ta là Phật, còn ôm chấp thì chính chúng ta là ma quỷ mà thôi. Tu không chịu tháo gỡ là ma quỷ, ngược lại Trời Đất, củng cố đường lối tạm và không có chịu khai triển tới vô cùng thì mất cơ hội tiến hoá về cõi tâm linh. Chúng ta có xác phàm, quý

thương xác phàm, khai thác xác phàm - Thiên, Địa, Nhơn, các bạn là Người đại diện Trời Đất, thế thiên hành đạo mà không chịu hành đạo thì làm sao phát triển được. Tâm thức hoà bình và tận độ, càng tu các bạn càng thấy nhiệm vụ của các bạn là sửa mình là đường lối chính đáng nhất trong quả địa cầu này. Không chịu sửa mình để tiến hoá! Sửa cái gì? Sửa luồng điển hoà hợp với luồng điển trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ, tức là luồng điển trung tâm bộ đầu của chúng ta càng ngày càng phát triển. Chúng ta mới được sự chứng tâm của Bề Trên và nhận được sự tận độ của Bề Trên để cho chúng ta bình an vui sống trong thanh nhẹ. Xác phàm là tạm nhưng mà tâm thức của chúng ta là vĩnh cửu, dừng hành trong thanh tịnh để tiến hoá không còn nuôi rước chuyện u ơ của ngoại cảnh mà làm mất trật tự tâm lẫn thân của chúng ta.

Ngày hôm nay chúng ta lại có cơ hội Chung Sống Hoà Bình, chung tham thiền nhập định tưởng nhớ Bề Trên, chung tiến hoà bình. Vậy chớ người tu hướng thượng mới đem lại sự hoà bình cho mặt đất được. Người tu hướng hạ bày mưu lược đủ thứ rớt cuộc chẳng có ai thắng ai, cũng chẳng có ai hạ được ai; rớt cuộc phải từ bỏ ra đi một cách đau đớn. Chúng ta là người tu hướng thượng là có đường lối để tự đi rồi, đêm đêm đi, nay một chút, mai một chút thì chúng ta cũng sẽ đi đến. Kiên tâm! Xưa kia chúng ta đâu có xe hơi, xưa kia có xe bò, đi bộ mà lại được bình an cũng có thể sống cả trăm tuổi. Sống trong mộc mạc, thanh nhẹ, không ôm chấp và không tạo khổ cho chính mình nữa, và không có tự ái, tự cao cho ta là hay hơn hết. Không có! Chỉ nhịn nhục trao đổi lẫn nhau để mà sống. Ngày hôm nay, càng ngày càng văn minh, các bạn thấy càng ngày càng ác, con người thật sự ác, các bạn thấy thật sự. Các bạn có 10 đồng bạc trong túi là xẻ thịt con bò, con gà, con nào các bạn cũng giết hết để mà sống, không có sự trao đổi, mà tự thị tưởng ta là giỏi, ta là bánh, ta là giàu, ta là có mà chính ta ác, không ai! Cho nên cái tội đó ai mách cho chúng ta biết - tâm làm thân chịu, cuối cùng ở thế gian này, các bạn cũng có nhiều bạn bè nay tay bắt mặt mừng, mai thì bệnh nan y, cancer đủ chuyện, bệnh gan không phát triển được, vì từ bỏ tự nhiên và hồn nhiên thì tự nhiên nó sẽ sanh bệnh. Chúng ta hoà hợp với tự nhiên và hồn nhiên trở về với căn bản của chính mình thì thoát nạn ở chỗ đó các bạn à! Cả ngày chúng ta dày công tu, nhiều người không thấy

Trời, không thấy Phật, mà tăng cảm thức được độ rõ ràng. Bây giờ tôi vui hơn xưa nhiều, bây giờ tôi thấy sung sướng, bây giờ tôi thấy tôi có nhiều huynh đệ hơn gia đình tôi càng ngày càng lớn rộng là Vô Vi vô biên giới, thương yêu, xây dựng thật sự tận độ quần sanh, càng ngày càng lành mạnh và không yếu ớt. Chấp nhận sống, chấp nhận chết, sống chết cũng là đi mà thôi, sống cũng hành mà chết cũng tiến, đó là đường lối của Vô Vi tiến về ánh sáng vô cùng tận khi chúng ta thoát khỏi thể xác. Thấy rõ Trời Đất đã an bài chúng ta xuống thế gian để học hỏi, nhịn nhục. Thật sự ở thế gian, các bạn tu tới ngày hôm nay các bạn thấy đâu có ai sung sướng đâu, ai cũng là khổ, mang xác làm người phải nhận những sự kích động và phản động từ hoàn cảnh này tới hoàn cảnh nọ, từ trong gia đình cho đến xã hội. Món ăn, áo mặc, đi đứng đều nhận sự kích động và phản động từ bên ngoài đưa vào khối óc của chúng ta. Ngày hôm nay chúng ta có cái pháp khứ trước, lưu thanh là để giải tất cả những sự tạp niệm trong khối óc của chúng ta để trở về với thanh nhẹ và sáng suốt, nhiên hậu mới tự cứu được. Khi mà các bạn đi lên bộ đầu, lên trên bộ đầu của các bạn lên tới hà đào thành khai triển tới vô cùng các bạn mới hiểu nguyên lý an nhiên tự tại ở đâu. Ý các bạn tưởng là nó đến, tâm các bạn nghĩ thì nó hiện, vừa nháy mắt là thấy những cảnh nguy nga, ngoạn mục của Trời Đất đã và đang có. Chúng ta là người tu nhắm mắt tham thiền nhập định nó mới hiểu được nhiều việc. Nhiều bạn trước kia không hiểu cái gì kêu bằng Đạo, nhưng ngày hôm nay cố tâm tu hiểu được phần nào của đạo pháp, hiểu phần nào của điển quang, hiểu phần nào sự vi diệu của Trời Đất, và tiến về cảnh của huyền vi mà tự tu tự tiến.

Đêm đêm, chúng ta kiểm lại, đêm đêm các bạn hành thiền không có hao phí mà chỉ có lợi lộc. Không phải ngủ nhiều mà khỏe, các bạn hành nhiều và khai triển nhiều ngủ ít, mà bạn không bao giờ bị mệt. Vì các bạn hiểu được nguyên lý của cuộc sống, thế gian sống trong mê loạn không tự thức. Ngày hôm nay chúng ta tự thức là chuyện sống chết vô can, là lúc nào cũng vui tiến hướng về thanh tịnh mà đi, thì giấc ngủ của chúng ta, đi cũng thiền, ngồi cũng thiền, ăn cũng thiền, nói năng cũng thiền, lúc nào cũng nuôi dưỡng ý thiền lành thanh nhẹ để tiến hoá thì các bạn đâu còn khổ nữa. Thực hành để tự cứu, thực hành để tiến hoá tại sao chúng ta còn trì trệ làm gì? Chuyện cần

thiết chúng ta không làm, chúng ta cứ đi hướng ngoại làm chuyện không cần thiết. Khi mà các bạn làm chuyện không cần thiết thì nó bắt buộc bạn suy tư, đấu tranh, làm cho các bạn giải đãi và không có kết quả. Chúng ta thực hành đứng đắn trong thanh tịnh, đêm đêm tiến hoá như vậy mỗi đêm nhích một chút, lâu ngày sẽ đến đích, không ai lường gạt các bạn được bằng các bạn tự gạt. Bạn tu sửa theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là không còn lường gạt chính mình nữa. Chính ta thật lòng tu tiến để phát triển giải nạn cho chính chúng ta. Nạn là gì, nạn là trược, ngày nay chúng ta tu giải được trược rồi, thì chúng ta không phải là người tìm nạn mà ngộ nạn. Ở thế gian dăm dăm kiếm tiền, dăm dăm kiếm địa vị lấn áp người khác, đó là tạo nạn cho chính họ mà không hay. Sự sáng suốt của chúng ta từ Trời Đất hình thành mà chúng ta không dùng sự sáng suốt để tận độ tâm thân thì uổng cho một kiếp người có sự hiện diện tại thế gian mà không hiểu lấy mình. Tại sao chúng ta chỉ học có sáu chữ Nam Mô A Di Đà Phật mà lần lần chúng ta hiểu được chiều sâu tánh tình của chính mình, càng hiểu tánh, càng sửa tánh thì càng tiến hướng về sự thanh nhẹ thì mới xác nhận được trước kia chúng ta là một vị Phật mà bị u mê ám ảnh tại thế gian quên sự thanh nhẹ của chính mình mà ngày hôm nay chúng ta đã khôi phục và chúng ta là người về cõi Phật, ít nhất tu phải về cõi Phật, Thượng Đế mới chứng tâm. Thượng Đế quý những đứa con quân bình hiểu lấy nó và thanh nhẹ. Thượng Đế không bao giờ bỏ nó và giúp cho nó tiến hoá mãi mãi tùy theo khả năng phát triển của chính nó. Chúng ta có duyên lành được ngộ Pháp, mà từ ngày các bạn ngộ được Pháp mà siêng năng hành Pháp, các bạn cảm thấy thể xác các bạn được yên ổn không muốn cạnh tranh với ai chỉ muốn tu tiến mà thôi. Đó không phải lãnh cảm đó là chiều hướng hướng về thanh tịnh để cho phần hồn có cơ hội tiến hoá ở tương lai sau khi lìa xác chúng ta có nơi trú ngụ và phát triển rõ rệt. Tu tức là lo cho tương lai của phần hồn, chứ không phải tu để lập địa vị ông này ông

nọ, để dụng Phật lý ép chế người khác. Chúng ta không làm điều đó, chúng ta thâm tu thâm tiến trong thanh tịnh không dùng bùa phép. Tâm thức lúc nào cũng sáng choang trong thanh tịnh đó là chúng mình hành giả đã chịu học, chịu tiến, chịu tu, chịu hành đúng pháp thì mới có kết quả. Nhiều người hành một chút thấy nhoe sáng rồi tưởng ta đắc đạo, không biết hai chữ đắc đạo là cái gì, đắc đạo là được biết đường đi quân bình. Chớ không phải đắc đạo là ôm được cái đạo trong mình, không phải, đạo ôm mình thì có chớ mình làm sao ôm được đạo, mình hướng tâm về đạo thì tự nhiên mình phải vô cái quỹ đạo quân bình của Trời Đất mà đi. Thiên, Địa, Nhơn, chúng ta là người gom gọn tất cả nguyên năng của càn khôn vũ trụ, Kim Mộc Thủy Hoả Thổ và phần hồn là chủ chánh. Không chịu sửa mình, không chịu lập lại trật tự, thì kinh tế không phát triển, đừng nói tới chánh trị. Kinh tế suy sụp mặt mày tối tăm, vậy chúng ta đêm đêm lo tu mặt mày nó khác. Vậy chánh trị là gì ? Chúng ta đem cái niềm tin chơn chánh của Trời Đất hoá hoá sanh sanh mà thực hành thấy rõ luật nhân quả thì chúng ta phải cố gắng đem lại nhân tốt. Đêm đêm lo tu là tạo hạnh đức cho chính mình, càng ngày càng tu, càng xây dựng được hạnh đức sẵn có của chính mình để dâng Trời Phật nghìn năm không héo. Tâm chúng ta chỉ biết tiến không biết lùi, cứu khổ ban vui cho các nơi mà chúng ta có sự hiện diện.

Cho nên ngày hôm nay VôViLED đã giúp các bạn khai triển luồng điển của chính mình, chúng ta có cơ hội chung hợp hoà bình, chung sống hoà bình. Mỗi tuần đều có cơ hội để phát triển trí tâm qua những người đi trước đã dẫn thân tận độ, ngày nay chúng ta là người kế tiếp phải tận hưởng phát triển nó mới có hoà bình.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng

Làng Vô Vi - khu đất dành riêng cho bạn đọc

Làng Vô Vi được thành lập là do nhu cầu của bạn đọc muốn đóng góp bài vở vào LED Weekly. Thơ, văn, cảm tưởng v.v... của các bạn gửi về LED Weekly sẽ được đăng lên theo thứ tự.

thơ

Điêu Nhau
(phổ nhạc)

Cùng đi nhau đi
Cùng đi nhau trên bước đường tu học
Cùng đưa nhau về thiên đường hạnh phúc
Em ngã anh nâng ta cùng tu cùng tiến
Đẹp chuyện đời là chốn gian nan
Cùng đi nhau đi
Cùng đưa nhau về nơi thanh nhẹ
Chốn Thiên Đường đang đợi bước chân ta
Tình tiền mà chỉ cho lòng như tờ rồi
Biết lận đận rồi sao vẫn cứ bồn ba
Tình tiền mà chỉ duyên lành không thấy được
Kết cuộc của đời là giả tạm mà thôi

Cùng đi nhau đi (ba lần)
Anh em ơi ơi !!!

Đoàn Mừng Điệp

Thức Tâm

Hòa tan trong thiền định
Nam Mô niệm say mê
Trụ hơi thở an hòa
Cội nguồn ta thấy ta
Tràn đầy một nhựa sống
Thương người như thương mình
Dắt đi nhau đồng tiến

Trong tình nghĩa đệ huynh
Đuổi ra không gượng ép
Toàn thân thấy láng láng
Thanh tịnh là lẽ sống
Tâm bệnh tiêu tan dần
Còn đau vì hồi tiếc
Sao không quên ngay đi
Hành thiền không ngưng nghỉ
Tâm niệm Phật độ trì
Lặng cảm tâm thức mở
Mở miệng thần khí tan
Điều độ dưỡng chân khí
Hít thở thấy nhẹ nhàng
Tham sân thêm đau khổ
Danh lợi để làm chi
Tất cả đều cát bụi
Buông bỏ nhẹ bước đi
Tiền của như mây khói
Cất giữ tạo thêm sầu
Thiền hành thấy lầm lỗi
Sửa đổi để tiến mau
Đẹp bỏ chút tự ái
Nhịn nhục để thăng hoa
Không giận hờn oán trách
Thương yêu và thứ tha
Lắng nghe lời Phật dạy
Thanh tịnh vui sướng thay
Hạnh phúc là biết đủ
Vui hưởng trọn hôm nay.

L.A. CA 20-6-96
T.V.B.

Vô Vi Vòng Quanh Thế Giới

VÔ-VI LIFE ENERGY DEVELOPMENT

TIN NGẮN:

Thương Thầy vạm vỡ gian nan

Trưa ngày 2 tháng 7 Thầy rời Atlantic City để đến tham dự Khóa Chung Sống Hoà Bình được tổ chức vào ngày 4 tháng 7, dịp Lễ Độc Lập tại Huntington Beach, California. Máy bay ghé ngang phi

trường Chicago, chuyển chuyển tiếp bị trục trặc kỹ thuật vào giờ chót không thể cất cánh. Hãng bay đề nghị hành khách ngủ lại đêm ở Chicago chờ đến sáng hôm sau tiếp tục đường bay. Lúc ấy vào khoảng hơn 10 giờ đêm (Eastern time), cô B điện thoại sang nhắn là Thầy không muốn chờ đến mai sợ trễ hẹn với Ban Tổ Chức, nên đành phải quyết định tìm vé khác để tiếp tục cuộc hành trình.

Trong chuyến bay đi Los Angeles từ Chicago, đầy nhóc hành khách, vé mua vào giờ chót Thầy

phải ngồi chen chúc trong các dãy cuối của máy bay hạng kinh tế, chịu đựng qua thêm 4 giờ bay. Chuyến bay đến phi trường LAX khoảng sau 12 giờ đêm, ông tài xế Thiên Tạo lái xe chở Thầy về thẳng khách sạn Holiday Inn, sau thủ tục check in đã 2 giờ sáng tại California, bằng 5 giờ sáng của Atlantic City. Một chuyến hành trình vất vả, Thầy bị ù tai, mắt ngủ lại không có hành lý đi theo, phải ngủ suốt đêm trong bộ quần áo của suốt chuyến đi.

Sáng hôm sau, cô B phải đi mua vội mấy bộ đồ....cho Thầy mặc thông thả chờ hành lý đến. Sau giấc ngủ mệt mỏi, khoảng 10 giờ sáng, phòng Thầy đã có chuông điện thoại reo của bạn đạo tìm theo bước chân ân sư. Tuy nhiên, buổi trưa khi gặp anh Hội Trưởng Lê văn Lạc, Trưởng Ban Tổ Chức Khoá Sống Chung, Thầy cũng giữ bộ mặt thật tươi, thật vui, thật khỏe....cho tròn đại hạnh từ bị tận độ.

Người Thầy, tuổi đời trên 70, đã vượt đường xa vạn dặm bất kể bao gian nan để đến nơi đúng giờ hẹn với các học trò.....Còn gì để nói lên được nữavề tình thương bao la tận độ của Người !!! Chỉ còn rướm nước mắt xót thương cho sự hy sinh, thương yêu vô bờ bến của Thầy yêu

quý.....Các bạn tham dự khoá Sống Chung Hoà Bình tại Huntington Beach kỳ này chưa bắt đầu Khoá học mà đã được hưởng thật nhiềucái phước của ân sư.

Cầu mong các bạn tham gia khoá học gặt hái được nhiều thành quả thiết thực cho cuộc hành trình tu học của các bạn. Mai sau, có khi nào nghĩ lại, mong sẽ không quên là Thầy đã gói ghém hành trang Tình Thương Đạo Đức vượt ngàn dặm gian nan trao tặng cho các bạn trong ba ngày sống chung tràn đầy thanh quang điển lành. Mong bạn đừng quên, bạn ơi!!!!

Vượt bao vạn dặm đường xa
Thương con Thầy chẳng khi nào quản công
Chỉ mong con cố thực hành
Mang tình thương đạo trao người đến sau !!!

Kính cần gửi đến Thầy yêu quý lòng ngưỡng mộ sâu xa của con!

Kiều Hoà
ngày 3 tháng 7 năm 1996

Thông Cáo

HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ

THÔNG BÁO: Chương Trình Lập Thẻ Hội Viên Vô Vi

Kính thưa Quý Ban đạo Hội Viên,
Hiện nay, Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ đang thu thập dữ kiện và tìm hiểu :

1- Xem các mẫu thẻ, cách thực hiện và giá các máy móc liên hệ, mã số để kiểm soát quốc gia và nơi cấp phát (ví dụ mã số dùng như số điện thoại viễn liên).

2- Nên có hình hay không? Kỹ thuật để đem hình vào thẻ, hoặc dùng đĩa có sẵn kiểu mẫu để mỗi địa phương đánh tên và in thẻ tùy theo nhu cầu cần thiết.

3- Hội đang tham khảo với các vị Hội Trưởng trong nước Mỹ về thẻ Hội Viên cũng như thẻ Hội Viên có cần chữ ký của Hội Trưởng liên hệ địa phương? Có cần chữ ký của Hội Viên? Cách thức gia hạn trên các thẻ, v.v..

4- Hội đang hợp tác với VôViLED về thẻ Hội Viên. Tất cả các thẻ đều cùng một mẫu với phù hiệu đã được Đức Thầy chọn từ các mẫu đã và đang được gửi về VôViLED, cũng như các ý kiến của bạn đạo về thẻ Hội Viên xin tiếp tục gửi về VôViLED.

5- Thời hạn dự trữ : đầu tháng 8 - 96 đúc kết và trình Đức Thầy, và thực hiện xong thẻ trước Thiên Ca Paris (tháng 9 - 96) và dùng để kiểm soát tại Đại Hội Vô Vi tại Thái Lan (12 - 96).

Hội Trưởng Lê văn Lạc

THÔNG CÁO CỦA THẦY LƯƠNG SĨ HẰNG

Sunnyvale, ngày 22 tháng 5 năm 1996

Kính gửi: Quý vị Hội Trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi
Khắp Năm Châu

Các Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu

Người gửi: Lương Sĩ Hằng

Trích yếu: v/v LẬP THẺ HỘI VIÊN CỦA CÁC
HỘI ÁI HỮU VÔ VI

Thưa các bạn,

Bạn đạo Vô Vi cần thực tâm và trật tự, vậy từ rày
về sau mỗi nơi đều phải làm Thẻ Hội Viên, để
thích hợp với luật lệ hiện hành. Mọi người sẽ có
cơ hội chung hưởng hoà bình, sanh hoạt chung
một đường lối tốt đẹp.

Ước mong các bạn phải nghĩ về chiều sâu của đạo
pháp và đường dài phục vụ quần sanh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved
